

Avaluació.

Vinga va, qui vol avaluar-me?

M' he passat durant 35 anys avaluant persones, acadèmicament és clar.

Però avui voldria que m'avaluàreu. No tingueu pànic, ni por. Feu-ho, no us en priveu. Parleu amb honestedat. Completeu-me el trencaclosques, la meua realitat. No oferiré cap resistència, ni agafaré les vostres paraules com un assumpte personal.

Anys arrere, jo era una andròmina estranya; semblava tranquil, però internament era un malcarat; ara he descobert que esdevé un bon exercici per tal de créixer, per veure't en les mans dels altres, per creure i confiar.

Podeu dir allò bo i allò dolent, expressar quan m'heu vist de lluminós cel o en les hores del profund clarobscur. No patiu per res. Acceptaré tot allò dit. Al vostres vents onejaré.

És hora d'acceptar-me, de considerar-me un humà corrent aquell qui pot ser criticat i corregit.

Al capdavant, ara tan sols em resta estimar-me i esbandir aqueixa falsa compassió que em professava.

Sí, estimar-me, perquè tots vosaltres heu fet que, per una banda o per l'altra, serenament em reconcilie i abandone tot intent de ferir.

Si us plau, avalueu-me; arribats ací ho considere el més preuat regal.